

[Udenrigsministeren.]

Herved er unægtelig opstået en meget kompliceret situation, nemlig denne, at spørgsmålet om, hvem der skulle have forældremyndigheden over barnet, kom til at versere både ved en amerikansk og en dansk domstol, der begge ifølge de respektive retsforfatninger er kompetente til at beskæftige sig med sagen. Det må i denne forbindelse nævnes, at både fru Hebo og datteren efter amerikansk lovgivning har statsborgerret i De Forenede Stater, samtidig med at de efter dansk lovgivning er danske statsborgere.

Hr. Hebos herværende broder rettede samtidig — d. v. s. i februar måned sidste år — en henvendelse til udenrigsministeriet om bistand i sagen. Men forinden jeg går over til at omtale udenrigsministeriets bestræbelser i samme anledning, vil jeg gerne her kort referere sagens videre forløb indtil dato.

I den i New York verserende sag er man i det forløbne år ikke kommet videre; noget forlig eller nogen endelig afgørelse er ikke truffet, og Hebo sidder som bekendt fortsat indespærret.

Den her i landet verserende sag har foreløbig fundet sin afgørelse ved Københavns Byrets dom af 23. januar i år, der meddeler parterne separation og bl. a. bestemmer, at forældremyndigheden over barnet tilfalder hr. Hebo. Da denne imidlertid på grund af sin fængsling for tiden er forhindret i at udøve forældremyndigheden over datteren, har retten straks efter domsafsigelsen henvendt sig til justitsministeriet for at få afgjort, hvem der midlertidigt bør udøve forældremyndigheden over barnet.

Således ligger sagen i øjeblikket. Ærede medlemmer kan se, at den ikke er så enkel, som den undertiden bliver fremstillet, og at det i virkeligheden er en meget kompliceret og indviklet sag.

Jeg skal derefter sige nogle ord om, hvad der fra udenrigsministeriets side har været gjort for at opfylde det, som det ærede medlem talte om var det danske udenrigsministeriums pligt, at yde landsmænd bistand, når de kommer i vanskeligheder.

Umiddelbart efter hr. Hebos fængsling i New York i februar måned sidste år blev udenrigsministeriet anmodet om bistand i sagen. Jeg vil her straks understrege, at den bistand, som udenrigsministeriet kan yde i en sag som den foreliggende, naturligvis i det mindste i sagens første faser er stærkt begrænset. Den

endelige løsning af stridsspørgsmålet henhører ikke under udenrigsministeriet, men under domstolene, og udenrigsministeriet er naturligvis ikke herre over, hvilke skridt der under sagen — eller rettere under sagerne, thi der er jo to — er foretaget af parterne og deres respektive sagførere. Endvidere vil jeg gerne fremhæve, at hverken udenrigsministeriet eller de danske diplomatiske og konsulære repræsentanter i De Forenede Stater har mulighed for at øve nogen direkte indflydelse på de afgørelser, der måtte blive truffet af den amerikanske eller den danske domstol.

Det var derfor på forhånd givet, at udenrigstjenesten — foruden nøje at følge udviklingen af hele denne menneskeligt meget triste og juridisk meget indviklede sag og bistå Hebos danske og amerikanske sagførere — højst på begæring af parterne kunne yde sin bistand med henblik på opnåelse af et forlig mellem disse, et forlig, der kunne danne grundlag for en foreløbig eller endelig løsning af striden og derved bevirke Hebos løsladelse fra fængslet.

Sådan bistand har da også været ydet fra udenrigstjenestens side. Ambassadør Kauffmann og generalkonsulen i New York og andre embedsmænd fra generalkonsulatet har i det forløbne år ved talrige besøg hos Hebo i fængslet og under en lang række møder med parterne og deres amerikanske sagførere søgt at mægle i striden og nå frem til et forlig mellem parterne just med det formål at søge at få Hebo løsladt. Jeg skal ikke trætte det høje ting med en redegørelse for de enkelte led i de meget vanskelige og indviklede forligsforhandlinger, der har fundet sted, og som beklageligvis hidtil har været resultatløse. Det ville heller ikke være korrekt overfor parterne eller stemmende med almindelig coutume her at give en redegørelse for parternes standpunkter og for forligsforhandlingernes hidtidige forløb. Jeg vil imidlertid alvorligt forsikre det ærede medlem hr. Tholstrup om, at der indenfor den rolle som mægler, der er tilfaldet udenrigsministeriet i denne sag, hidtil er gjort alt og fortsat vil blive gjort alt, hvad der kan gøres, for gennem et forlig mellem parterne at bidrage til en afslutning på Hebos lange frihedsberøvelse. Det er meget beklageligt, at det endnu ikke er lykkedes, men det er min overbevisning, at ingen mulighed i så henseende har været ladet uforsøgt fra udenrigstjenestens side. Vi vil fortsat have opmærksomheden henvendt